

מכון "חץ" לחשיבה צבאית מתקדמת, רחוב הדס 30, יבנה, 8151192
טל': 08-9437871, פקס: 08-9421079, דוא"ל: info@iamti.com, אתר: www.iamti.com

בגיליון זה

- 5-1 פתיחה לדיון: תמרון בעידן המידע - לחימה
7-6 המלחמה שלא מדברים עליה
9-8 הטנק החדש של צבא ארה"ב הוא שד
11-10 ארה"ב נגד איראן
12 לורה ייגאר אישה ראשונה מפקדת על אוגדת חי"ר בצבא ארה"ב
13 פגמים בתכנון מעכבים את הצוללת הגרעינית הרוסית

עורך ראשי: גדעון אבידור

עורכת: דורית לנדס

עריכה גרפית: מתי עלמה אלחנתי

פתיחה לדיון: תמרון בעידן המידע

כתב: גדעון אבידור

מתוך טיוטת הספר "עידן המידע וצופני העתיד – לחימה"

הגדרת תמרון

לצורך הדיון כאן, נגדיר את התמרון כמושג שאינו קשור לתפקוד מסוים או לאמצעי כלשהו, וכאשר אנו מתמקדים בתמרון צבאי ביבשה אנו מגדירים אותו כך: "תמרון יבשתי הינו פעולה משולבת, שעיקרה תנועה ואש במרחב יבשתי, המיועדת לגרום לשינוי מצב ביחס לאויב, על מנת להשיג את מטרות הפעולה."

אין כאן התניה ב"השגת יתרון" כפי שמתנות ההגדרות בספרות הצבאית מאחר שייתכן תמרון כאשר אנחנו במצב נחיתות, ואז הוא מיועד לשיפור המצב ללא השגת יתרון (בהגנה למשל), אבל יש כאן קישור בין "שינוי מצב" לבין "להשיג את מטרות הפעולה".

אין זו הפניה לאמצעי כלשהו המבצע את הפעולה (כלי טיס, כלי שיט או כלי רכב), מפני שאנחנו מבחינים בין הגדרת תמרון על פי תוצאה רצויה (שינוי מצב), לבין הגדרה על פי הפעולה. אין כאן הגבלה ל"גייסות" מכיוון שההגדרה "פעולה משולבת" המצביעה על פעולת הגייסות, מצביעה על מרכיבים נוספים – בחלקם וירטואליים – הלוקחים חלק בפעולה הצבאית שהיא מרכז התמרון, ואין כאן התניה בהשגת הכרעה מאחר שתמרון יכול להתבצע גם בקרב הגנה או השהיה, שעיקר המשימה בהם הוא שימורו של מצב קיים.

אך זוהי הצבעה על פעולה צבאית משולבת שעיקרה תנועה ואש במרחב יבשתי, מתוך הראיה כי האש לבדה אינה תמרון (היא כתישה או שחיקה) כפי שתנועה לכשעצמה אינה תמרון (היא ניידות); עם זאת, השילוב בין האש והתמרון אינו מחייב להפעילם בו זמנית או באותו מקום, או מאותו מקור כוח. הגדרתם כ"תמרון" רלוונטית כאשר הם מופעלים במתואם, במסגרת אותה משימה, ועל פי אותן הגדרות של כוונת הדרג הפוקד.

ניתן לנוע תחת חיפוי אש נצור, ללא הפעלת האש, כפי שניתן להפעיל אש בסיוע לכוחות, ללא הנעת כוחות. ניתן לנוע במרחב אחד ולהפעיל אש "תומכת ומסייעת" במרחב אחר, וכך כל שילוב מועיל אחר המהווה חלק מתוכנית כוללת להשגת מטרת הלחימה.

הדגש על פעולה במרחב יבשתי נועד להבדיל בין התמרון להפעלת תנועה ואש, המתנהל במרחב האווירי או במרחב הימי, לבין תמרון שמתבצע במישור האסטרטגי, ובו משולבים גם גורמים רבים שאינם צבאיים, לבין הפעולה הצבאית המשרתת מטרות מסוימות ואינה בהכרח עיקרו של התמרון האסטרטגי השלם.

לחימה בממד הווירטואלי

התמרון כתפיסת עולם

בעידן המידע התמרון הולך ומתעצם, פורץ למרחבים ומסגל יכולות שלא התאפשרו קודם לכן. במובנו הבסיסי, התמרון מוגדר כשילוב של תנועה ואש שמטרתו השגת עליונות.

התנועה והאש מקבלות בעידן המידע משמעויות חדשות ונרחבות.

תנועה היא מושג שמשמעותו בפיזיקה – שינוי במיקומו של גוף במהלך הזמן ביחס לסביבתו, **ואש** הוא מושג שמשמעותו (הצבאית) היא גרימת נזק (בדרגות שונות עד להרג או השמדה) למטרה.

כאשר שניהם משולבים בלחימה, השילוב נקרא תמרון, והמשמעות הסינרגטית של תמרון היא עוצמה ניידת שמטרתה יצירת עליונות על יריב.

לפני עידן המידע היו שני אלה, **תמרון ואש**, פועלים זה לצד זה, משלימים זה את זה ומשתפים פעולה, ומתחרים – בשוביניזם צבאי – מיהו מלך הקרב ומי היא מלכת הקרב; אך בעידן המידע הם שלובים יחדיו.

התמרון הוא דרך לחימה, קינטיט וירטואלית ובכל הממדים. לפני עידן המידע, היה התמרון "מרותק" לממד מסוים – תמרון יבשתי, תמרון ימי ותמרון אווירי – כל אחד והייחודיות שלו, לא עוד. התמרון הוא הפעלת עוצמה ניידת לעבר משימה, מניין היא באה וממה היא מורכבת תלוי באמצעים הזמינים ובחוכמת ההפעלה.

בארגון לחימה המבוסס על אחדות המשימה ועל גורמי ההשפעה על השגת המשימה, אין מקום לארגון מבוסס חיל, זרוע או אמצעי לחימה; בעידן המידע ההירארכיה הפיקודית מתבזרת, המשימה מכתיבה את הארגון, ופעולת התמרון היא כלל התנועות והאש הדרושות להשגתה.

עידן המידע משפיע על התמרון בשתי מגמות עיקריות – המגמה הראשונה היא שיפור משמעותי ביכולות קיימות, בממד "היבשתי הטבעי שלו" בפיקוד ובשליטה, בניהול לחימה, בשיפור הדיוק ובקיצור משכיהם של תהליכים – החל בקבלת החלטות ועד למעגלי ירי.

המגמה השנייה מהווה שילוב עם ממד לחימה חדש – וירטואלי, נגד מערכות מידע של האויב בכל הרמות, קבלת החלטות, אמצעי לחימה, תודעה וכיוצא באלה, התנועה בממד החדש היא תנועת מידע, והאש הינה אמצעי לחימה בתחום האלקטרוני והאלקטרומגנטי, כמו סייבר, לייזר, ל"א, מדיה ודומיהם.

זהו מרחב לחימה שחלקו הגדול אינו קטלני אבל השלכותיו על ניהול הלחימה עשויות להיות מכריעות. ממד המידע מאפשר, נוסף על לחימה במרחבו, גם קישוריות ויישומים בין כל ממדי הלחימה האחרים (אוויר, ים, יבשה) בכל הרמות – טקטית, מערכתית ואסטרטגית; בתור שכזה הוא מכפיל כוח לכל ממד לחימה בפני עצמו, וגם לכלל המערכה, הודות ליכולות הסינרגטיות שלו, ובסופו של דבר הוא משנה את דרכי הלחימה באופן משמעותי.

תמרון הוא תפיסה שגורסת כי ניתן להכריע מלחמות על ידי יצירת עליונות ושליטה מרחבית המשבשת ואף מונעת ממקבלי ההחלטות של היריב את היכולת להפעיל את כוחותיהם כרצונם, ועל ידי כך ליצור עליונות במרחב במתכונת של מצבי כתישה או השמדה, שמאלצים את האויב לסיים את הלחימה בטרם יאבדו כוחותיו ונכסיו.

תמרון ימי רוסי-סיני, 2014

יכולות התמרון התרחבו כתוצאה ממהפכות טכנולוגיות: מרכיב התנועה כולל תנועת אמצעים והשפעות ליצירת איום, בנוסף ומעבר לתנועה הפיזית של כוח בממד הגיאוגרפי. מרכיב האש בו כולל השפעות שאינן קטלניות, לצד ההשפעות הקטלניות המסורתיות. ההרחבות האלה יוצרות יכולות ומשמעויות חדשות בפני עצמן, ומשתלבות במרכיבים המסורתיים של התמרון.

בשלבם הראשונים של ההתפתחויות הטכנולוגיות, הן מתרחשות בגבולות הגזרה הטכנולוגית שלהן כמאמצים עצמאיים, אך עם "התבגרותן" הן חודרות לכל התחומים "הוותיקים" ואז ניכרים גם שילובן והשפעתן על תורת הלחימה.

כאשר התמרון רב ממדי, יש צורך לחדד את ההגדרה לתמרון: תנועת עוצמה משולבת, קטלנית ושאינה קטלנית, במרחב, למטרת יצירתה של עליונות על אויב ועל מערכותיו.

מרכיב התנועה בתמרון הוא זה שיוצר מצבי עליונות בפריסה במרחב, ואילו מרכיב האש יוצר עליונות ביחסי עוצמה, באמצעות מצבי כתישה או השמדה, ויחדיו הם משיגים שליטה.

כל אחד משני אלה יכול להתבסס על אמצעי לחימה שונים: מבחינה היסטורית, אמצעי התנועה התפתחו מרגלי הלוחמים, לגב הסוס, לכלי רכב, כלי שיט או לכלי טיס. אמצעי האש התפתחו מאש נישאת בידי הלוחמים, לאש ייעודית (ארטילריה לסוגיה) ולאש הנישאת בכלי רכב או טיס ושיט.

תמרון אווירי

במאה העשרים שוכללו ומוזערו היכולות הטכנולוגיות שהתמרון פעל על בסיסן, וכך הביאו להכללתן של מספר יכולות באמצעי לחימה יחיד (רכב קרבי משוריין, המטוס והספינה לסוגיהם); לקראת המאה ה-21 נוספו לאותן יכולות גם טכנולוגיות מידע.

היכולות המשולבות בין גורמי התנועה לבין גורמי האש גרמו לשינויים בתורת הלחימה ובדרכי הפעלת הכוח. לוחמת המערכה העמוקה של הסובייטים בשנות ה-30, והבליצקריג הגרמני בשנות ה-40 היו היישומים המוקדמים של היכולות החדשות; הפצצות שטיח על ערים במלחמת

העולם השנייה, הפעלתן של עוצבות מוטסות לצד שילוב מסוקים בתמרון במלחמת וייטנאם הן דוגמאות להמשך ההתפתחות.

צבאות שונים יישמו את לקחי המלחמה ההיא על פי צרכיהם המבצעיים והבנתם את לקחיה. כך למשל, במלחמת הבזק שפותחה על ידי הצבא הגרמני במלחמת העולם השנייה, היקנו מפקדי השריון הגרמני עדיפות ברורה למהירות הטנקים על פני המיגון שלהם, וזו, לצד עוצמת האש הרב תכליתית של תותח הנ"מ/נ"ט 88 מ"מ, אפשרה להם עליונות טקטית מקומית, ואילו צבאות שדגלו בעדיפות הפעלתם של טנקים בסיוע חיל רגלים, העדיפו מיגון כבד יותר.

הצבא האדום, שנשען על מסות גדולות של לוחמים ומרחבי לחימה ששטחיהם עצומים, פנה לכיוון של אמצעי לחימה פשוטים ויעילים הפועלים במספרים גדולים; הארטילריה והטנקים היו הבולטים ביותר.

במהלך התפתחותן היו לתורות הלחימה תפיסות שונות לגבי היחסים הפנימיים בין תנועה ואש בתמרון.

בשנות החמישים התנהל בצה"ל ויכוח אם הטנק הוא אמצעי סיוע לחיל הרגלים, או שמא זהו נשק מסתער. הוויכוח הזה הוכרע במבצע קדש (1956).

עד סוף שנות ה-90 זכתה התנועה בצה"ל לדגש רב יותר, כגורם הכרעה, ובשנים האחרונות מתרכז צה"ל באש כגורם המכריע, וסיגל את גישתו על פיה, ויש הסבורים כיום כי מטרת התמרון (התנועה) היא למשוך את האויב להיחשף לאש, וכי ההכרעה תושג בעיקר באש, ולעיתים כמאמץ אש עצמאי.

תפיסת התמרון מבוססת על הרעיון כי שימוש נכון ביכולות טכנולוגיות ובחוכמה אנושית מאפשר ליצור ולהכתיב מרחבי לחימה ועוצמת לחימה. בכל מלחמה משתנים המרחבים הרלוונטיים ועמם גם מקבלי ההחלטות; לפיכך, דרכי התמרון משתנות ומותאמות מחדש לכל מצב, על בסיס מטרותיה של המלחמה הייחודית והיקפה.

תמרון יבשתי

המלחמה שלא מדברים עליה

מאמר מערכת של ה"ניו יורק טיימס" (11 במאי 2019)

העימות באפגניסטן מידרדר והולך וממשל טראמפ אינו רוצה לדבר על כך

בתקיפה שבוצעה על ידי הטאליבן בקאבול, בירת אפגניסטן, לפני שבועות אחדים, נהרגו חמישה אנשים לפחות, ויותר מעשרים נפצעו.

קל להסתייע במטאפורות לתיאור הלחימה באפגניסטן – ביצה, תהום, סלע שחייבים לגלגל אותו לנצח במעלה הרי הינדו-כוש.

ג'ון סופקו, המפקח הכללי המיוחד לשיקומה של אפגניסטן אמר ל"טיימס" בחודש מאי כי ההחלטה שהתקבלה באחרונה בממשל טראמפ, להפסיק את חשיפתם של נתונים חשובים על המלחמה – גודלו של הטאליבן, למשל, ומספר הנפגעים הנתונים לשליטתו – כמוה כ"כיבוי של לוח הניקוד בתחרות ספורט ואז לטעון שלכיבוש שער או לעבירה חמורה אין חשיבות."

ובניסוח אחר, מונעים מאזרחיה של ארה"ב כל ידיעה על המצב העגום של המלחמה הארוכה ביותר שלחמה ארה"ב אי פעם, שמתחוללת זה 18 שנים.

הגנרל ג'וזף דאנפורד, יו"ר המטות המשולבים של צבא ארה"ב ציין במהלך שימוע שהתקיים בקונגרס לפני שבועות אחדים כי סופה של המלחמה אינו מתקרב. "אני חושב שנצטרך לקיים נוכחות נגד-טרור כל עוד נמשכת ההתקוממות באפגניסטן," אמר דאנפורד.

המשימה באפגניסטן נמשכת זמן רב, היא קטלנית וזקוקה במהירות ליד איתנה שתכוון אותה. מאז 2008 מפרסם המפקח הכללי של צבא ארה"ב דו"חות רבעוניים המקיפים את שיקומה של המדינה ואת מצבו של העימות. ובעוד אשר גרסאות מסווגות של הדו"חות נגישים לקונגרס וכוללים מידע סודי, הרי שבגרסאות שהוכנו למען הציבור נמסר לאזרחים המממנים את הלחימה, ולמשפחות השולחות את אהוביהם למלחמה, דיווח אמיתי.

בדו"ח האחרון, בנוסף על עידכונים שלא הועברו למפקח הכללי לגבי מספרם של המחוזות ושל האנשים החיים תחת שלטון הטאליבן, העלימו מעין הציבור את הנתונים הבאים: מספר האבידות בקרב כוחות הביטחון האפגניים; הערכות הביצועים של הצבא, המשטרה וארגוני הביטחון האפגניים, המספר והמוכנות של כנף המשימה המיוחדת בחיל האוויר האפגני, ודו"חות העוסקים במידת ההתקדמות של המאבק בשחיתות המתנהל על ידי מיניסטריון הפנים.

מה שתועד בדו"ח הפומבי היה מבעית דיו, מכיוון שהתקופה שהדו"ח התייחס אליה הייתה בחודשי החורף, שבהם הלחימה מתמעטת בדרך כלל. ממשל טראמפ תכנן הפעלת לחץ על הטאליבן כדי שיחתום על הסכם השלום, אך הנתונים מצביעים אמת מדאיגה לגבי יעילותו.

לפי הדו"ח של המפקח הכללי, מספר התקיפות שניזמו על ידי האויב בחודשי החורף עלה במידה

ניכרת. הממוצע החודשי של התקיפות, יותר מ-2,000 עלה בכ-19 אחוזים מאז נובמבר אשתקד ועד סוף ינואר, בהשוואה לממוצע הקודם שדווח, בתקופה שהסתיימה באוקטובר. מדצמבר ועד סוף פברואר, מספר האבידות בקרב אנשי הצבא והביטחון האפגניים עלה ב-31 אחוזים לעומת השנה שקדמה לה. הדו"ח נעשה קודר יותר עם ציון העובדה שהממשלה האפגאנית והכוחות הבינלאומיים גרמו למותם של אזרחים רבים יותר במשך הרבעון שחלף ממספר האזרחים שנהרגו על ידי הכוחות הנאבקים בממשלה.

הטאליבן הודיע על כך שיפתח במתקפת האביב השנתית שלו ב-12 באפריל. שיחות השלום המתנהלות בקאטאר בין ארה"ב והטאליבן משמרות את התקווה לכך שסופו של העימות אינו רחוק. עסקה מבטיחה תכלול את יציאתם של הכוחות האמריקאיים בתמורה לערבויות מצד הטאליבן לכך שאפגניסטן לא תיעשה "כן שיגור" להתקפות טרור זר. אבל הדיווח חוזר על העובדות המדאיות – המדינה הכושלת עדיין עומדת בפני איומים קיומיים בשל השחיתות הנפוצה בכל, הסחר המתעצם בסמים והאיומים על זכויות הנשים – כל אלה בנוסף על המלחמה. ממשל טראמפ כשל כשבחר בצעדים שגויים בנסותו לצמצם ולהסיג את המלחמה הנרחבת בטרור. הססנותו לגבי סוריה עוררה תמיהה לגבי המדיניות האמריקאית, אפילו בקרב בעלות בריתה הנאמנות ביותר של ארה"ב. במשך יותר מארבעה חודשים לא היה שר הגנה, ורק אז מונה השר בפועל, פטריק שאנאהן, לכהונה זו. שיחות השלום עם הטאליבן מתמשכות – ותקיפות הטאליבן נמשכות.

הפעולה המינימלית שממשלו של טראמפ יכול לעשות היא לנהוג בפתיחות רבה יותר וביושר רב יותר כלפי הציבור האמריקאי לגבי המציאות של המצב באפגניסטן כמות-שהוא. הפנטגון לא ערך תדריך בשידור ישיר מזה כשנה. ייתכן שהאמריקאים חדלו מזה זמן רב לקוות ש"ינצחו" במלחמה. אבל אין פירוש הדבר שהדיווח לציבור צריך להיפסק.

May 13, 2019, on Page A18 of the New York edition with the headline: The Unspeakable War

לוחמים משוריינים: הטנק החדש של צבא ארה"ב הוא שד

מאת: דייוויד אקס

הטנק החדש, "אברמס" דגם M1A2C משתבח בהגנה חדשה, פעילה וסבילה, שמסוגלת לסייע להגן עליו מפני הנשק המודרני ביותר של האויב.

בבסיסה של הטכנולוגיה החדשנית המאפיינת את M1A2C נמצא חישן אינפרה אדום חדש, כך מסר צבא היבשה האמריקאי. אברמס החדש יצויד גם במאתר במד טווח לייזר חדיש ותואם לבינה המלאכותית וכך הטנק יעשה אוטונומי יותר, לדברי הצבא.

צבא היבשה של ארה"ב חשף את הטנק החדש ביותר שלו. ה-M1A2C החדש מתגאה בהגנה פעילה וסבילה חדישה, שתוכל לתרום להגנה עליו מפני הנשק החדש של האויב.

הצילום מציג אחד מכלי הלחימה החדשים בשטח הניסויים של צבא היבשה ביומה, אריזונה. המאפיינים החדשים הבולטים ביותר של M1A2C בתמונה הם מערכות ההגנה הפעילה החדשות של מעיל רוח ושכבת שריון נוספת בחזית הצריח שלו. מעיל רוח משתמש במכ"ם כדי להבחין בטיילים וברקטות התוקפים, ואז יורה קליעים זעירים כדי ליירט את התחמושת. צבא היבשה מתאים עכשיו את מעיל רוח גם לדגמי M1 הוותיקים יותר.

M1A2C הוא הוואריאציה החדשה ביותר של "אברמס" שנכנסה לייצור; הקונגרס הקציב לצבא 1.5 מיליארד דולר לרכישת 135 M-1 מחברת ג'נרל דינאמיקס ב-2019, והרחיבו בכך תוכנית שהחלה עוד בשנות ה-70 של המאה שעברה. ה-M-1 הראשון נכנס לשירות בצבא היבשה ב-1980. ה-M-1 המקורי צויד בתותח בן 105 מ"מ. הצבא רכש אז כ-3,000 טנקים מסוג זה. ב-1984 הוסיף הצבא שריון עבה יותר לכ-M-1 900 חדשים שנקראו M11P. צבא ארה"ב לא משתמש עוד בטנקים הללו.

שידרוג משמעותי ב-1986 הוסיף תותח 120 מ"מ חדש. זהו M1A1. הצבא וחיל הנחתים קנו 5,200 טנקים עד 1992. כאלף M1A1 עדיין נמצאים בשירות הנחתים והמשמר הלאומי. כ-3,000 נוספים שמורים במחסנים.

יש מספר עצום ומדהים של גיוונים ל-M1A1 וכל אחד מהם מתפאר בשיפורים שנוספו על שיפורים בכוון בחטיבת הכוח בשריון ובאלקטרוניקה. השידרוג האחרון, M1A1SA, צויד במנוע שזה עתה יוצר במפעל, אלקטרוניקה דיגיטלית וגם שריון סודי ביותר הכולל שכבה דקה של אורניום. צבא היבשה מתכנן להוציא את כל ה-M1A1SA מהשירות לפני 2025.

ה-M1A2 הופיע ב-1992. זהו טנק די חדש, ויש לו שריון טוב יותר מאשר זה של ה-M1A1 הבסיסי, בתוספת layout פנימי חדש וחיישנים – וכל אלה מאפשרים לתותחן ולמפקד לחפש – כל אחד בפני עצמו – מטרות.

צבא היבשה רכש כ-1,500 M1A2 והפך את מרביתם לערכת השבחה סטנדרטית מס' 2.

ואילו ה-M1A2SEPV.2 שג'נרל דיינאמיקס תיארה כ"טנק דיגיטאלי" נושא בתוכו מחשבים משובחים, מקלע על הצריח וכן תריסר סוללות המאפשרות לטנק להפעיל בשקט את החיישנים שלו מבלי להניע את המנוע.

ה-M1A2C הוא למעשה העתק של M1A2SEPV.2 מוגן טוב יותר, שקל יותר לשדרג. בנוסף על ה"טרופי" ועוד שיריון לטנק החדש יש הרבה יותר אנרגיה חשמלית, מערכת אבחון טובה יותר וכן data-link שתואם סוגי תחמושת הניתנים לתכנות, אותם מפתחים כיום.

צבא היבשה קבע כי ה-M1A2C "יכול לשלב כל טכנולוגיה בשלה שהצבא סבור כי היא רלוונטית מבצעית". אפשר לטעון כי בגרסתו החדשה ביותר, ה-M1 הוא הטנק המשובח ביותר בעולם. עד הודעה חדשה.

רוסיה וסין מפתחות רכב קרבי חדיש. טנק ההיי-טק הרוסי "ארמטה" נתקל בבעיות פיתוח, אבל סין הכניסה לשירות מאות טנקים מסוג 99A החדש, שדומה במידה רבה ל-M1 הדיגיטלי מאמצע הדור. אבל סין נאבקה כדי להתאים את הדוקטרינה המיושנת שלה לנשק החדש שברשותה. בתחילת 2019 הפסידה הארמיה ה-81 של הצבא הסיני, המצוידת בטנקי 99A בתרגיל במהלך משחק מלחמה במונגוליה, דיווח "גלובל טיימס" שהסתמך על רשת הטלוויזיה הממלכתית CCTV.

"מיהרנו לנוע בדגם 99A קרוב מדי לקו החזית, והדבר לא העצים את השימוש ביכולת הקרבית של הטנק", ציטטה רשת הטלוויזיה הממלכתית את שו צ'נגביאו, אחד ממפקדי הגדודים בחטיבה. "רק בחנו את היכולות של הטנקים המיושנים יותר, אך לא הבנו לגמרי את הטנקים החדשים", אמר לכתב הרשת הממלכתית ז'או ג'יאנשין, אף הוא מפקד גדוד.

בציפייה ליום שבו תחזור רוסיה לחדש את כוח השיריון שלה ובו סין תתפוס כיצד עליה להפעיל את מכונות הלחימה החדשות שלה, ארה"ב כבר מתכננת דגם חדיש של M1 שעתיד לבוא אחרי ה-M1A2C.

by David Axe Follow @daxe on TwitterL

<https://nationalinterest.org/blog/buzz/armored-warriors-us-armys-new-tank-beast-48212>

ארה"ב נגד איראן

Stratfor

WORLDVIEW™

ARTICLE

June 18 2019 09:30:00 GMT

קשה לצפות שטהראן תנהג בנימוס לגבי עימות צבאי פוטנציאלי עם וושינגטון, במיוחד לנוכח היתרון הלא מידתי של ארה"ב והחורבן שעומות שכזה עלול להמיט על כלכלתה של איראן, אוכלוסייתה ופוטנציאלית גם על הממשל. אבל אם נניח לזהירות לרגע, עימות רחב יותר אינו בגדר הבלתי אפשרי, במיוחד לנוכח איבתן ההדדית של שתי המדינות וחוסר האמון זו בזו – היעדרם של ערוצי תקשורת לפתרון מהיר של עימות והמבנה הארגוני של הכוחות האיראניים – ליחידותיה של איראן יש הנעה ברורה להכות בברזל בעודו לוהט.

בשל מודעותה של איראן לעליונות המפליגה של צבא ארה"ב בכל הנוגע ליכולות צבאיות קונבנציונאליות, השקיעה המדינה במשך עשורים ביכולות א-סימטריות כגון כוחות דמה, טילים באליסטיים, מוקשים תת ימיים, וספינות תקיפה מהירות ופיתחה כושר פגיעה משופר בנכסים אמריקאים, תשתית אנרגיה בעלת חשיבות עצומה מסביב למפרץ הפרסי ומטרות מפתח אסטרטגיות אחרות.

אלא שהכוחות והטקטיקות האלה אינם מסוגלים לפצות את איראן על חולשתה היחסית הכוללת. למעשה, איראן מודעת היטב לכך שרבים מהנכסים הללו פגיעים במיוחד למהלומה שתנחית ארה"ב בעת שהם קשורים לנמל, למחנה או לבסיסים. כך למשל, יכולתה של איראן לאיים בסגירתם של המצרים – או לסגור אותם למעשה תלויה במידה רבה באמצעי הלחימה הימיים של משמר המהפכה האסלאמי, המחזיק בספינות שמטמינות מוקשים, וברשותו טילים וספינות טורפדו, סירות מרוץ חמושות, וסוללות טילי שיוט נגד ספינות. לא זו בלבד שרבים מהכוחות הללו חשופים במידה רבה לתקיפה אמריקאית בעודם בנמליהם או בבסיסיהם, אלא שיעמדו בסיכון מתמיד של השמדה על ידי הכוח האווירי של ארה"ב או בעלות בריתה גם אם יצליחו להתחמק בטרם יפרוץ העימות. במילים אחרות, לאיראן יהיה חלון זמנים מוגבל להניח מוקשים רבים ולחולל נזקים גדולים ככל האפשר במצרי הוורמוז בטרם יצמצמו ארה"ב ובעלות בריתה את יכולתה לעשות זאת. הוא הדין לגבי מאגר הטילים הבאליסטיים של איראן במה שנוגע ליכולתו לפגוע בבסיסים אמריקאים ובתשתיות אנרגיה באזור. אם טהראן לא תצליח לשגר טילים כאלה בעוד מועד, בעת העימות, תוכל ארה"ב להשמיד רבים מהם בטרם מטענם התכליתי של הטילים הללו יגיע ליעדו.

וכך מתמודדת איראן בדילמה ממשית – use it or lose it – אם לא תשתמש בדבר, הוא יאבד לך, מכיוון שלא רק שיש לה סיבה מכרעת להגיב במהירות לתקיפה, אלא גם לנקוט פעולה מונעת שתחולל חורבן רב ככל האפשר עוד בטרם יגיבו יריביה בכוח האש שלהם, הגדול והכבד משלה. נאמר זאת בברור: אפילו חודשים רבים של תקיפות אמריקאיות לא יפרקו לגמרי את הנשק שבידי איראן, אך ככל שאיראן משתהה בהפעלת הנכסים הא-סימטריים שלה, ובמיוחד הטילים והכוחות הימיים שלה, כך גדל הסיכון שארה"ב תשמיד את כלי הנשק האלה עוד בטרם יתאפשר השימוש בהם.

לורה ייגאר - האישה הראשונה המפקדת על אוגדת חי"ר בצבא ארה"ב

מאת: בלייק אלסופ, "ניו יורק דיילי ניוז"

בריגדיר גנרל לורה ייגאר עשתה היסטוריה: היא האישה הראשונה המפקדת על אוגדת חי"ר בצבא האמריקאי. ייגאר, שהייתה בעבר טייסת מסוקים מסוג "בלק הוק UH-60 ושירתה בעיראק, מפקדת על אוגדת הרגלים מס' 40 במשמר הלאומי של קליפורניה.

ייגאר החלה את השירות הצבאי הפעיל שלה במאי 1986 לאחר שקיבלה את ההסמכה לקצונה במסגרת תוכנית ROTC באוניברסיטת קליפורניה בלונג ביץ'. היא עברה למשמר הלאומי ב-1995 ובמשך השנים שירתה בתפקידים שונים במשמר הלאומי של קליפורניה וטקסס. ב-2011 הוצבה בעיראק כסגנית המפקד על חטיבת טיסות הקרב מס' 40 במסגרת המשמר הלאומי.

ייגאר הלכה בעקבות אביה, מייגר גנרל (בדימ.) רוברט בראנדט, ששירת כטייס מסוקים בווייטנאם במשך שני סבבי שירות. "אבי היה דוגמה ומופת בשבילי, הן כהורה והן כקצין וההדרכה שלו הקנתה לי הרבה מאוד," אמרה ייגאר לשירות הידיעות של משרד ההגנה כאשר קודמה לדרגת בריגדיר גנרל, ב-2016. "תמיד היו לו ציפיות גדולות לגבי, אבל גם ניתנה לי הרבה מאוד עצמאות כדי שאבחר לי דרך משלי." בזמן שהיראיון הזה התקיים, הייתה ייגאר האישה הרביעית בדרגת גנרל בהיסטוריה של המשמר הלאומי בקליפורניה.

"כאשה, נוכחתי שהצבא מעניק הזדמנויות ויתרונות ששום מקצוע לא יכול להקנות," אמרה ייגאר באותו ראיון. "ברור שנשים הן מיעוט בשורות הצבא, אבל בכל תפקיד שמילאתי, בעלי הדרגה שלי, פקודי והממונים עלי – מרביתם גברים, התייחסו אליי בכבוד, הדריכו ולימדו אותי, ויעצו לי. עם זאת, קיבלתי השראה עצומה מהנשים החזקות והמדהימות ששירתי עימן ולמען."

ייגאר החלה בתפקידה החדש לאחר טקס שהתקיים בלוס אלמיטוס, קליפורניה בסוף יוני.

פגמים בתכנון מעכבים את הצוללת הגרעינית הרוסית המתקדמת ביותר

מערכות חליפיות שהותקנו בצוללת "קאזאן", מסוג Yasen-M אינן עומדות בדרישות של משרד ההגנה.

"קאזאן" היא הצוללת החדשנית הרב תכליתית הראשונה מהסוג שלאחר "סברודינסק" הועברה לידי הצי הצפוני ב-2013. במערכות העזר של "קאזאן" יש שינויים ניכרים בהשוואה ל"סברודינסק". בנייתה של "סברודינסק" החלה זמן קצר לאחר התפרקותה של ברית"מ, ואילו "קאזאן" החלה להיבנות כעבור 16 שנים, ב-2009. הצוללות מסוג Yasen-M נחשבות כיקרות ביותר והמתקדמות ביותר מבחינה טכנית בצי הרוסי.

השאלה היא מתי יקבל הצי הרוסי את הצוללת. אחדים מאמצעי התקשורת הרוסיים מדווחים על אתגרים טכניים חמורים שהיה צורך דחוף לתקנם בטרם ניתן יהיה להעביר את הצוללת למספנות "סבמאש" לפתיחת שירותה הפעיל.

"על פי תוצאותיהם של מבדקי הרתיקה כמו גם מבחני ההפלגה שנעשו בחורף, סוכם כי מספר מכלולים וחלקי עזר בצוללת אינם עונים על הדרישות הטקטיות והטכניות שנקבעו על ידי משרד ההגנה, "מסר מקור בתעשייה הצבאית של רוסיה לסוכנות הידיעות "טאס".

"קאזאן" הייתה אמורה להימסר לידי הצי ב-2018, אך התאריך נדחה ל-2019, והמקור שהעביר את הדברים ל"טאס" ציין כי "אין שום אפשרות בכלל להשלים את כל העבודה לפני סוף השנה. ייתכן שהעבודה תימשך לאורך כל 2020, ואז המספנה "סבמאש" תוכל להעביר את קאזאן לידי הצי רק ב-2021".

קאזאן יוצאת מנמל 24/9/2018

<https://thebarentsobserver.com/en/security/2019/05/design-flaws-delay-russias-most-high-tech-nuclear-submarine>

